

Mehmet Şeker'in "Dem Dem Demokrasi"si

◆ İbrahim Ethem Gören

Şiirseverler, şair Mehmet Şeker'in şiirleriyle şimdilerde kütüphanelerin tozlu raflarında kendine yer edinmiş bulunan edebiyat-sanat mecmualarıyla tanıştılar. Evveleminde kendisinin de yönetiminde bulunduğu dergi mecralarında yazdı şair... Sonraları muhtelif sanat-edebiyat dergilerinde ve gazetelerde...

Mehmet Şeker'in tefekkür ufuklarında damıttığı fikir ürünleriyle aşinalığım önce dergi, sonra da radyo vasıtasıyla başladı.

Şiirle arasındaki dostluğun yok olmasına tahammülü yoktu, günlük gazetelere, aktüel sayfalar hazırlamak, gazetelerde köşe yazısı yazmak, şiir aşkını köreltmedi şairin.

Mehmet Şeker'in şiir dünyası hüznün, aşk, yalnızlık ve toplum içinde günden güne büyüyen vurdumduymazlık üzerine kurulmuş.

"Kol kolayız yalnızlıkla bitmeyen yolumuzda" diyen şair, şiirin çetrefilli yollarında emin adımlar atıyor. Şiiri ve kelimeleri önemsiyor. Şiir için emek çekerek; "Mısraların kıymetini bayramlar kadar biliyor".

Şiir iklimi, Şeker'in şair ruhunun derinliklerinden kopup gelen nesre de yansıyor. Şairin yazılarının satır aralıklarına yansıyan mensure havası, biraz şiire merak sarmış olanlar tarafından hemen hissediliyor. Bu hissediş, okuyucuları ince bir tefekkür zevkine götürüyor.

Mehmet Şeker, *Dem Dem Demokrasi*¹ başlıklı şiir kitabında hayatı ve hayatın gerçeklerini anlatabilir ve bizden olan, serbest bir üslupla izah ediyor. Meramını, yüreğinden kopup gelen sade bir söyleyiş hâkim ifadelerle... Bu anlatış Şeker'in eşarında detaylıca tasvir ettiği fertlerle aynı havayı teneffüs etmenize yarıyor. Ve bu anlatışla birlikte, şiirlerde zikredilen şahısların yakınında, arasında, etrafında hissediyorsunuz kendinizi... Ve böylelikle hikâyesi resmedilen Mum Üzeyir'in kederine ortak olup Ahmet Amca'nın dertleriyle dertleniyorsunuz.

Oyunun Bir Kısmı ser-levhalı bölümde 12 Eylül İhtilali'nin insanların şuur altına nakşettiği gün 1 Mehmet Şeker, *Dem Dem Demorkasi*, MSC Yayıncılık, Ankara 1991.

vensizlik hissiyatı üzerine örülmüş şiirler mevcut. Suya Düşen Ay ve Bir İhtilal Sabahı isimli şiirlerde mefkûre sahiplerinin gönül evlerinde yıkımlara sebebiyet veren 12 Eylül ihtilâline, ironik bir deyişle esaslı göndermeler yapılıyor. Bu keyfiyet; kalabalık isimli şiirde finale yaklaşıyor...

"Ben

Elden ayaktan bahsederim

Ahali nedense baş anlar

Kimse fark etmez de melâlimizi

Surdaki yaşlı taş anlar" (s.17)

diyerek, kalabalıklar içinde büyüyen vurdumduymazlıklara değiniyor şair.

Sitemli değinişler, hisli yakarışlar bunlar...

Mehmet Şeker'in şiirinde şehir hayatına ait unsurlar ön planda, kentin tasviri yüklenmiş mısralara. Şehirle birlikte tükenen hayatlara, şehrin yahut hedefi "yıkma" olan bir zamanların düzeninin tükettiği masum çehrelere ait kuvvetli tasvirler yer alıyor şiirlerin his ve hayal dünyasında.

Ve dahi büyük kentlerde sürüp giden hayatın analizi yapılmakta mısralar arasında. Bu analizler yapılırken bazen hassas bir cerrah hüviyetine bürünerek sancılı merkezlere neşter atıyor şair. Bazen de "problemlili" nahiyelere işaret etmekle yetiniyor sadece.

"Dem Dem Demokrasi"de sokaktaki insana, herkese; sisteme, düzendeki düzensizliklere, derin devlete kuvvetle atıflar mevcut...

Şeker'in şiirlerinde toplum hayatında kaybolmak üzere olan birçok güzelliklere duyulan özlem de var. Mekân isimli şiirde, özelde başşehirimiz ele alınarak modernitenin şehirlerimizdeki tahribatı yalın bir şekilde resmediliyor.

"Burası bozkır

Hacı Bayram Veli'nin şehri

Bir isim kalmış Hacı Bayram'dan

Burası başkentimiz şimdi

İki Türk'ün savaştığı

Yıldırım'ların Aksak'laştığı

Burası merkezi Cumhuriyetimizin

Büyülü mü değil mi bilmem
Bu şehir sonradan sevilir

Burada mikadandır tesbihler
Güvercinler taştan yontulur
Bilinen kokusu yoktur gülün
Yalnız serçe vardır sokaklarda
Ne gezer keklik, sülün
Ne gezer mavilibaştankara
Burası köy-kasaba değil; nâmi büyük Ankara” (s.13)

Şeker'in şiirini menzile doğru ilerleyen yalnız, yapayalnız bir süvariye benzetebiliriz. Bazen rahvan, bazen dötrnala giden kararlı bir süvariden söz ediyor. İstikameti üzere giden yağız bir süvari... Bazen de henüz keşfedilmemiş hisarlarda, içinde Fetih Suresi okunmamış kale burçlarında şiir severlerin ilgi-sini bekliyor mezkûr “yağız atlı süvari.”

Mehmet Şeker'in şiirinde karşımıza çıkan ilk ayırıcı unsur, hayatın ve aşkın mısralara olağan haliyle yansımalarıdır.

Şeker'in şiirinin bir ucunda aşk var; bir ucunda sitem var... Münevver kaygılardan neşet eden bir sitem... Sitemin iç dinamiklerinin arasında ise ümide çalan bir bekleyiş göz kırıyor.

Şiirlerdeki kelimeler maharetli bir duvar ustasının taşları gediklerine özenle koyması gibi düşünülerek örülmüş mısralara...

Akşamdan sabaha çalاکalem yazılmış şiirler değil bunlar; tefekkür ufuklarından kopup gelmiş dizele-re...

“Dem Dem Demokrasi” de tashihsiz ve tarifsiz şiir zevkine ulaşmak mümkün... Tashihsiz bir şiir zevki-ne varmak isteyen sahaflardan Dem Dem Demokrasi'yi temin edip okusun.

Şeker'in şiirinin bir ucunda aşk var; bir ucunda sitem var... Münevver kaygılardan neşet eden bir sitem... Sitemin iç dinamiklerinin arasında ise ümide çalan bir bekleyiş göz kırıyor.

Şiirlerdeki kelimeler maharetli bir duvar ustasının taşları gediklerine özenle koyması gibi düşünülerek örülmüş mısralara...

Akşamdan sabaha çalاکalem yazılmış şiirler değil bunlar; tefekkür ufuklarından kopup gelmiş dizele-re...

“Dem Dem Demokrasi” de tashihsiz ve tarifsiz şiir zevkine ulaşmak mümkün... Tashihsiz bir şiir zevki-ne varmak isteyen sahaflardan Dem Dem Demokrasi'yi temin edip okusun.

Buz ve Atış

◆ Nemət Tahir

Qəlbim yara, gözümdə yaş,
Duz yaranı göynədərmi?
Könlümdə buz, sevgim atış.
Od buzları əridərmi?

Öz qarğışım tutub məni.
Dost nəfsinə satıb məni.
Kor quyuya atıb məni,
Haqq səsimi eşidərmi?

Şaxta vurmuş ürəyimi
Daşa dönmüş diləyimi
Xəzan olmuş gəncliyimi,
Qış günəşi isidərmi?

Sevgi yaşadar insanı,
Kindən, kinfrətdən yığılar.
Aşkar olandan sarsılmaz,
İnsan qəflətdən yığılar.

Doğru sanmam gördüyünü,
Fikirlərim cin düyünü,
Azalıbdır toy-düyünü,
Dünya matəmdən yığılar.

Burnumda çiçək qoxusu,
Gözümdə səhər yuxusu,
Qəlbimdə hicran qorxusu,
Sevgim həsrətdən yığılar.

Bərk sarıl haqqın ipinə,
Haram girməsin cibinə,
Hamı həyatın dibinə,
Öz zirvəsindən yığılar.